

NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

9. januar 2008

Sag 07/04941

jmo-ebst

Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter – KOM(2007) 53 endelig

Revideret samlenotat

Resumé

Kommissionen har den 14. februar 2007 fremlagt et forslag til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM(2007) 53 endelig). Kommissionen baserer sit forslag på artikel 95 i TEF, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251 i TEF.

Forslaget er en del af en samlet "pakke" for det indre marked, der har til formål at forbedre det indre markeds funktion på vareområdet samt forenkle og modernisere regler og principper i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for bedre regulering.

Forslaget fastlægger fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes i fremtidige sektorspecifikke retsakter på EU niveau. Afgørelsen udgør derfor en generel horisontal ramme for fremtidig EU lovgivning om harmonisering af betingelserne for markedsføring af produkter og tjener som referencetekst for den gældende lovgivning herom. En række sektorer er dog undtaget af forslaget.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at fremtidig specifik produktlovgivning skal udformes efter principperne i den nye metode. Det foreslås, at lovgivningen til varetagelse af almene samfundshensyn så vidt muligt ikke bør være for teknisk detaljeret, men derimod begrænses til at fastlægge de væsentlige krav, der efterfølgende omsættes som tekniske krav via harmoniserede standarder. Hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende væsentlige krav, kan der i den pågældende fællesskabslovgivning fastsættes detaljerede specifikationer.

Forslaget indeholder endvidere de relevante referencebestemmelser i kommende fællesskabslovgivning, herunder en række definitioner og generelle forpligtelser for de erhvervsdrivende (dvs. fabrikanten, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importør, distributør), krav til produktets sporbarhed

*(identifikation af produktet/den erhvervsdrivende), krav til indhold i fabrikan-
tens overensstemmelseserklæring, der ledsager produktet, krav til udformning
af CE-mærket, detaljerede krav til bemyndigede organer mv. samt beskrivelse
af de faste moduler for overensstemmelsesvurdering (modul A-H).*

*Kommissionen foretog en samlet præsentation af indre markedsinitiativer-
ne, herunder nærværende forslag, på rådsmøde (Konkurrenceevne) den 19.
februar 2007. Rådet godkendte en fremskridtsrapport om indre markeds
pakken på rådsmødet (Konkurrenceevne) den 21.-22. maj 2007. Det for-
ventes, at forslaget vil blive sat på dagsordenen for rådsmødet (Konkurren-
ceevne) den 25.-26. februar 2008 med henblik på politisk enighed.*

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har den 14. februar 2007 fremlagt et forslag til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter - KOM(2007) 53 endelig.

Kommissionen baserer sit forslag på artikel 95 i TEF, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251 i TEF.

Forslaget er en del af en samlet ”pakke” for det indre marked, der har til formål at forbedre det indre markeds funktion på vareområdet samt forenkle og modernisere regler og principper i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for bedre regulering. Forslaget skal ses i sammenhæng med Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM(2007) 37 endelig).

Baggrunden for forslaget er bl.a. Rådets resolution af 10. november 2003, hvor Rådet opfordrede Kommissionen til at foreslå initiativer, der kan styrke og forstærke implementeringen af direktiver efter den nye metode¹.

Forslagets anvendelsesområde er bredere end direktiverne efter den nye metode, idet Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at foreslå harmoniserede begreber og procedurer, der kan anvendes på så mange sektorer som muligt, uanset hvilken lovgivningsteknik der ligger til grund (gammel eller ny metode).

¹ Den nye metode er en metode til harmonisering i det indre marked, hvor lovgivningen alene indeholder såkaldte væsentlige krav til sundhed, sikkerhed, miljø mv. De væsentlige krav omsættes efterfølgende til tekniske krav via harmoniserede standarder. Den nye metode blev indført i 1985, og ca. 25 direktiver er i dag vedtaget efter denne metode. Der lovgives også fortsat efter den gamle metode, hvor direktiverne indeholder de specificerede krav, som produktet skal overholde.

Forslagets anvendelsesområde

Forslaget fastlægger fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes i de sektorspecifikke retsakter, således at der skabes et ensartet grundlag for ændringer i eller omarbejdning af lovgivningen. Afgørelsen udgør derfor en generel horisontal ramme for fremtidig lovgivning om harmonisering af betingelserne for markedsføring af produkter og tjener som referencetekst for den gældende lovgivning herom. Ved *produkter* forstås i forslaget ethvert stof, præparat eller omdannet produkt.

Følgende sektorlovgivning *undtages* dog fra forslaget:

- a) Fødevarelovgivning som defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 178/2002
- b) Foderstoflovgivning som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 882/2004
- c) Direktiv 2001/37/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer
- d) Direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler
- e) Direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler
- f) Direktiv 2002/98/EF om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapping, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter
- g) Direktiv 2004/23/EF om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler
- h) Forordning (EF) nr. 726/2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur.

Forslagets indhold:

Generelle principper for udarbejdelse af fællesskabslovgivning om betingelser for markedsføring af produkter

Det foreslås, at fællesskabslovgivningen skal gøre brug af de generelle principper i afsnit I og af de relevante referencebestemmelser i afsnit II og i bilag I og II, idet der i nødvendigt omfang tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for den pågældende lovgivning.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at fremtidig specifik produktlovgivning skal udformes efter principperne i den nye metode. Det foreslås således,

at lovgivningen til varetagelse af almene samfundshensyn så vidt muligt ikke bør være for teknisk detaljeret, men derimod begrænset til at fastlægge de væsentlige krav. Kravene skal udtrykkes i form af de resultater, der skal opnås, og bør udformes præcist nok til at skabe retligt bindende forpligtelser.

Hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende væsentlige krav, kan der i den pågældende fællesskabslovgivning fastsættes detaljerede specifikationer.

Hvis der er fastsat væsentlige krav i fællesskabslovgivningen, skal det i denne lovgivning fastsættes, at der skal anvendes harmoniserede standarder, der er vedtaget i henhold til direktiv 98/34/EF, og som udtrykker sådanne krav i teknisk forstand, og som alene eller sammenholdt med andre harmoniserede standarder giver formodning om overensstemmelse med de væsentlige krav.

Hvis der i fællesskabslovgivningen skal foretages overensstemmelsesvurdering af et bestemt produkt, skal de procedurer, der anvendes, vælges blandt de moduler, der fremgår af forslagets bilag I, og under visse betingelser. Endvidere skal det i lovgivningen fastsættes, at de organer, der af medlemsstaterne er udpeget til vurdere, om et produkt er i overensstemmelse med direktivkravene (herefter bemyndigede organer), skal opfylde de kriterier, som er fastsat i afgørelsen.

Referencebestemmelser for fællesskabslovgivning om betingelserne for markedsføring af produkter

Afsnit II samt bilag I og II indeholder de relevante referencebestemmelser i kommende fællesskabslovgivning, herunder en række definitioner og generelle forpligtelser for de erhvervsdrivende (dvs. fabrikanten, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importør, distributør), krav til produktets sporbarhed (identifikation af produktet/den erhvervsdrivende), krav til indhold i fabrikantens overensstemmelseserklæring, der ledsager produktet, krav til udformning af CE-mærket, detaljerede krav til bemyndigede organer, krav til myndigheder, der selv er udpeget som bemyndiget organ, en harmoniseret beskyttelses-klausulprocedure samt beskrivelse af de faste moduler for overensstemmelsesvurdering (modul A-H).

Kapitel 1. Definitioner

Tidligere er der i lovgivningen om varernes frie bevægelighed blevet anvendt en række begreber, der i et vist omfang ikke er blevet defineret, og som derfor har krævet yderligere retningslinier og vejledning. I tilfælde, hvor der er blevet anvendt retlige definitioner, er de i et vist omfang blevet formuleret forskelligt og har nogle gange forskellig betydning, hvilket besværliggør fortolkningen og den korrekte anvendelse. Med forslaget indføres en række definitioner af en række grundlæggende begreber.

Kapitel 2. Erhvervsdrivendes forpligtelser

Alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden (fabrikant, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importør, distributør), er forpligtede til at sikre, at de kun gør produkter tilgængelige på markedet, som er i overensstemmelse med den pågældende lovgivning.

Forslaget fastsætter en klar og forholdsmæssig fordeling af de enkelte aktørers forpligtelser svarende til hver enkelt aktørs respektive rolle i forsynings- og distributionsprocessen. Det foreslås blandt andet, at overensstemmelsesvurderingen fortsat - dog med undtagelse af helt særlige tilfælde - alene bør være fabrikantens ansvar, idet importører og distributører opfylder en handelsfunktion og derfor ikke har indflydelse på fremstillingsprocessen. Importørers og distributørers ansvar foreslås ændret til visse foranstaltninger til kontrol af, at fabrikanten har opfyldt sine forpligtelser, fx at produktet er forsynet med CE-mærke, og at den krævede dokumentation medfølger.

Forslaget fastsætter herudover krav til sporbarhed af produktet og af de erhvervsdrivende. Det er vigtigt, at et produkt kan spores gennem hele forsyningskæden, idet dette gør det lettere for markedsovervågningsmyndighederne at finde de erhvervsdrivende, der er ansvarlige for at levere produkter, som ikke opfylder kravene.

Kapitel 3. Produktets overensstemmelse

Forslaget fastsætter generelle principper for anvendelse af CE-mærket og for anbringelse af mærket, når fællesskabslovgivningen indeholder regler herom. Det fastslås, at det alene er fabrikanten eller dennes befuldmægtigede, der må påsætte CE-mærket, og at CE-mærket er det eneste mærke, der viser, at produktet er i overensstemmelse med direktivkravene.

Medlemsstaterne skal sikre, at reglerne om CE-mærkning anvendes korrekt og skal om fornødent tage retlige skridt i tilfælde af uretmæssig anvendelse. Medlemsstaterne skal desuden indføre sanktioner, der er proportionale i forhold til forseelsen.

Forslaget indeholder herudover bestemmelser om indholdet i fabrikantens EF-overensstemmelseserklæring, jf. også bilag II.

Kapitel 4. Notifikation af overensstemmelsesorganer

Det anføres, at de kriterier, der er fastsat i sektordirektiverne, og som de bemyndigede organer skal opfylde, ikke er tilstrækkelige til at sikre et ensartet højt præstationsniveau for sådanne organer i hele Fællesskabet. Det er imidlertid afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau og under lige konkurrencebetingelser. Forslaget indeholder derfor kon-

soliderede krav, som overensstemmelsesorganerne skal opfylde. Herudover fastsættes krav til de myndigheder, der bemyndiger organerne, samt andre organer, der er involveret i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer.

Kapitel 5. Beskyttelsesprocedurer

De nuværende beskyttelsesprocedurer² i fællesskabslovgivningen finder kun anvendelse, når der er uenighed i medlemsstaterne om en foranstaltning truffet af en medlemsstat. For at øge gennemsigtigheden og begrænse sagsbehandlingstiden foreslås en mere effektiv beskyttelsesklauseprocedure.

Herudover foreslås, at medlemsstaten, hvis den konstaterer en formel mangel ved et produkt, skal pålægge den erhvervsdrivende at bringe manglen til opmærksomhed. Formelle mangler er fx fejlagtig eller manglende anbringelse af CE- mærket eller manglende eller ukorrekt udarbejdet EF- overensstemmelseserklæring.

Ophævelse

Forslaget ophæver samtidig afgørelse 93/465/EØS af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af CE- overensstemmelsesmærkingen.

Rådet godkendte en fremskridtsrapport om indre markedspakken på rådsmødet (Konkurrenceevne) den 21.-22. maj 2007. Det forventes, at forslaget vil blive sat på dagsordenen for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 25.-26. februar 2008 med henblik på politisk enighed.

Formandskabets kompromisforslag

Det portugisiske formandskab har udarbejdet et kompromisforslag af 20. december 2007. Det foreslås bl.a., at forslagens anvendelsesområde ændres, således at afgørelsen finder anvendelse på al fremtidig harmoniseringslovgivning på produktområdet. Formandskabet foreslår dog, at det anføres i betragtningerne, at sektorspecifikke forhold kan gøre det nødvendigt at anvende andre lovgivningsmæssige løsninger. Det foreslås, at der nævnes en række sektorer som eksempler på områder, hvor der allerede eksisterer fælles og ensartede regimer for de anliggender, der er omfattet af afgørelsen.

² Procedure for underrettelse af Kommissionen og om nødvendigt de øvrige medlemsstater, som en medlemsstat skal følge, når et produkt vurderes at udgøre en risiko for sundhed, sikkerhed eller andre hensyn til beskyttelse af den offentlige interesse.

Det foreslås endvidere, at det tydeliggøres i artikel 2.1, at der kan anvendes detaljerede specifikationer, hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende væsentlige krav under hensyn til at sikre en fyldestgørende beskyttelse af forbrugerne, folkesundheden, miljøet eller andre områder til sikring af almene samfundshensyn.

Videre foreslås det at lade det være op til importøren at afgøre, hvor de pligtmæssige oplysninger om dennes navn og adresse skal anbringes på produktet, emballagen eller de medfølgende dokumenter. Formålet er at undgå, at krav, som skal sikre sporbarhed af produktet, påfører de erhvervsdrivende unødige administrative byrder.

Det foreslås endeligt at overføre visse af forslaget artikler vedrørende CE-mærkning til indre markeds pakkens forslag til forordning om akkrediterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter, således at disse bestemmelser bliver umiddelbart anvendelige. Det drejer sig om artikler vedrørende betydningen af CE-mærket, hvem der må påsætte mærket, forbud mod andre mærker, der viser overensstemmelse med fællesskabslovgivningen samt CE-mærkets udformning.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal i henhold til artikel 251 i TEF udtale sig om forslaget.

Europa-Parlamentets udvalg for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO) har den 27. november 2007 vedtaget sin betænkning om forslaget. Det forventes, at Europa-Parlamentet vedtager sin endelige betænkning om forslaget på plenarforsamling den 18.-21. februar 2008. Der foregår i øjeblikket forhandlinger mellem Europa-Parlamentet og Rådet om indgåelse af en mulig 1. læsningsløsning.

I forhold til Kommissionens oprindelige forslag ønsker IMCO at fjerne undtagelserne i artikel 1 vedrørende fødevarer- og foderstofområdet samt visse andre direktiver. IMCO opererer dog ikke med en liste i betragtningerne over konkrete sektorer, hvor det er nødvendigt at afvige fra afgørelsen, sådan som det er tilfældet i formandskabets forslag. IMCO lægger her til grund, at fremtidige valg af lovgivningsmæssige instrumenter under alle omstændigheder vil ske ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Betænkningen fra IMCO indeholder desuden forskellige ændringsforslag vedrørende fastsættelse af de erhvervsdrivendes forpligtelser, herunder særligt importørernes forpligtelser. Det foreslås, at der skal være krav om, at bemyndigede organer skal være akkrediterede. Der foreslås også

en præcisering af medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med indgreb overfor produkter, som udgør en risiko, herunder høring af de involverede økonomiske operatører. Endvidere indeholder betænkningen forslag om, at der i procedurer for overensstemmelsesvurdering tages hensyn til virksomhedernes størrelse og struktur m.v.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Erfaringen med gennemførelsen af fællesskabslovgivningen for det indre marked er, at nationale initiativer, som ikke er harmoniserede, fører til forskelle, som modvirker fordelene ved harmoniseringen og det indre marked, og gør det vanskeligt at skabe et ensartet beskyttelsesniveau i hele Fællesskabet.

Formålet med fællesskabslovgivningen er at skabe et tilstrækkeligt højt tillidsniveau mellem de nationale myndigheder og mellem de erhvervsdrivende i hele EU. Dette kan kun lade sig gøre, hvis kriterierne for anvendelsen af fællesskabskravene fastsættes i fællesskab, og hvis de nationale gennemførelsesforanstaltninger påviseligt følger de samme regler og procedurer og giver indbyrdes samme resultater.

Indholdsmæssigt går størstedelen af forslaget således ud på at komplettere og skabe sammenhæng i de retsakter, der anvendes af Fællesskabets institutioner til at harmonisere de nationale lovgivninger.

Regeringen kan på det foreliggende grundlag tilslutte sig Kommissionens vurdering af, at nærhedsprincippet er overholdt.

4. Gældende dansk ret

Forslaget har ikke umiddelbart konsekvenser for gældende dansk ret. Forslaget vil imidlertid være retningsgivende for fremtidig fællesskabslovgivning på produktområdet, idet ny lovgivning og ændring af eksisterende lovgivning, jf. forslagets artikel 1, skal gøre brug af forslagets generelle principper og af de relevante referencebestemmelser. I følge forslaget kan der dog i nødvendigt omfang tages hensyn til særlige forhold, der gør sig gældende i sektorlovgivningen.

5. Høring

Forslaget blev sendt i bred høring i Specialudvalget for Vækst og Konkurrenceevne den 23. februar 2007 med svarfrist den 7. marts 2007.

Følgende parter har haft bemærkninger til forslaget: Dansk Industri (DI), Dansk Erhverv, LO og Forbrugerrådet,

HTS Handel, Transport og Service og Akademikernes Centralorganisation (AC) har meddelt, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Dansk Industri (DI) kan generelt tilslutte sig forslaget. Det er vigtigt, at der skabes en fælles ramme for produktlovgivning, og principperne i den nye metode har vist sig meget hensigtsmæssige i praksis, idet de sætter en fleksibel ramme med krav, der samtidig lægger grunden for et højt sikkerhedsniveau og lige konkurrencevilkår. DI finder det derfor positivt, at den foreliggende tekst omfatter de elementer, der er kendetegnende for den nye metode.

DI finder det væsentligt, at forslagets bestemmelser relativt hurtigt indføres i eksisterende produktlovgivning, hvilket bedst kan ske gennem en generel bestemmelse, idet en åbning for revision af hvert enkelt direktiv gennem den almindelige beslutningsprocedure risikerer at medføre mange andre ændringer af lovgivningen.

DI mener, at forslaget i art. 3 bør udtrykke en klar præference for den overensstemmelsesprocedure, hvor producenten selv foretager kontrol (modul A), idet det er den mindst omkostningstunge metode. Desuden bør alle produktdirektiver angive, hvorledes der kan påvises overensstemmelse med kravene. Det er ikke hensigtsmæssigt at benytte samme procedurer for overensstemmelse, når et produkt er underlagt flere direktiver, da det risikerer at medføre, at en fabrikant altid skal følge det højeste modulkrav, hvilket medfører unødvendige omkostninger for virksomheden.

DI vurderer, at forslaget indeholder visse ekstra krav og byrder for producenterne, som ikke er berettiget ud fra erfaringerne med den nye metode. Det gælder art. 7.4, som pålægger fabrikanten i alle tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt, at foretage stikprøvekontrol af markedsførte produkter og om nødvendigt føre register over klager og holde distributørerne orienteret herom. Det gælder desuden art. 7.7, som pålægger fabrikanten at orientere myndighederne, hvis det opdages, at et produkt ikke er i overensstemmelse med kravene, også selv om fabrikanten allerede har bragt sagen i orden.

Kravet om, at en importørs navn skal angives på produktet (art. 9), kan i følge DI risikere at skabe forvirring om ansvar og ejerskab for produktet. Endvidere kan det være u hensigtsmæssigt, hvor en virksomhed benytter flere forskellige importører inden for EU, idet produktet skal mærkes forskelligt fra fabrikkens side eller undergå en særlig mærkning ved ankomsten til EU. Det bør være tilstrækkeligt, at importørens navn anføres i overensstemmelseserklæringen og dokumentationen, f.eks. i brugsanvisningen.

DI finder, at kravene om at opsætte et register for hvert produkts leverandører og aftagere (art. 12) er uberettiget. Hvis kravet opretholdes, bør der som mini-

mum fremgå, hvor længe sådanne oplysninger skal opbevares samt specificeres, hvad der menes med et produkt.

DI foreslår at fjerne kravet om, at overensstemmelseserklæringer skal opdateres løbende, jf. art. 15. Der henvises til den gældende vejledning til ny metode direktiver, som fastslår, at erklæringen skal udfærdiges, når produktet bringes på markedet.

Det er ifølge DI for vidtgående, at de bemyndigede organer ikke må levere rådgivningsydelser, som ligger inden for deres bemyndigelse, jf. art. 22. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis organet kan udnytte sin viden til generel rådgivning, da det kan danne indtægtsgrundlag. DI mener også, at akkrediterede in-house funktioner i forhold til overensstemmelsesvurdering ikke må forbydes at levere ydelser uden for moderselskabet (art. 25).

DI mener, at virksomhedernes rettigheder bør sikres bedre i beskyttelsesprocedurerne, jf. kap. 5. Der foreslås etableret en europæisk appelinstans, som virksomheder kan anvende, hvis de finder, at en medlemsstat har truffet en urimelig beslutning. Salgsforbud eller krav om tilbagetrækning som følge af formelle mangler bør ifølge DI også meddeles til Kommissionen og de andre medlemslande, så der skabes ens vilkår og sikkerhed for forbrugerne.

Dansk Erhverv anerkender behovet for at effektivisere og ensarte processerne om akkreditering, markedsovervågning og markedsføring, samt at sikre koordineringen mellem de enkelte medlemslande og skabe en ensartet praksis inden for indre markedsområderne. Det er imidlertid vigtigt, at der ikke sker en unødigt forøgelse af de administrative processer, ligesom det er af stor betydning, at der bliver givet god tid til omstilling (lange overgangsperioder), da der på nogle af områderne vil være administrative konsekvenser som følge af nye overensstemmelsesprocedurer og ændrede krav inden for eksisterende direktiver. Desuden er det vigtigt, at der på enkelte områder tages hensyn til specielle tekniske forhold i landene, som fx drikkevands-, gas- og visse el-installationer, som kan variere inden for EU.

LO oplyser, at man generelt er positiv over for forslagene i indre markeds pakken. LO understreger dog, at forslagene ikke må forringe beskyttelsen af almene hensyn - ikke mindst med hensyn til forbrugernes og arbejdstagerernes sikkerhed og sundhed. Nærværende forslag vurderes ikke at kunne få konsekvenser i retning af at forringe sikkerheden og sundheden.

Forbrugerrådet konstaterer, at forslaget fastlægger fælles principper og derfor udgør en horisontal ramme for fremtidig lovgivning om harmonisering. En række sektorer er undtaget af forslaget, og samtidig er anvendelsesområdet bredere end direktiverne efter den nye metode. Forbrugerrådet har ikke overblik over, hvilken lovgivning der vil være omfattet af Kommissionens forslag,

og hvad det i så fald vil betyde for disse områder i forhold til, hvad situationen er i dag. Forbrugerrådet er derfor enig i, at man fra dansk side finder, at der er behov for en grundig analyse og drøftelse af forslagens anvendelsesområde samt de mulige konsekvenser heraf for sektorlovgivningen. Forbrugerrådet er imidlertid usikker på, hvornår dette skal ske, og om man kan afvente sådanne undersøgelser, hvis Kommissionens forslag vedtages forinden.

Forbrugerrådet er enig med LO i, at forslagene ikke må forringe beskyttelsen af almindelige hensyn, ikke mindst forbrugernes og arbejdstagernes sikkerhed og sundhed samt den juridiske og økonomiske beskyttelser. Forbrugerrådet finder imidlertid, at det ikke på fyldestgørende måde er beskrevet, om dette overhovedet er muligt, når der ikke er klarhed over, hvilke sektorer der omfattes.

Specielt mht. CE-mærket minder Forbrugerrådet om, at CE-mærket ikke er et kvalitetsmærke, således som forbrugerne opfatter det, fordi det er placeret på varen. Talrige undersøgelser viser, at forbrugerne misforstår mærket både som værende et kvalitetsmærke og også som en angivelse af, at produktet er produceret i EU. Generelt bør CE-mærket angives på de ledsagende papirer, da forbrugeren må gå ud fra, at de produkter, der markedsføres i EU, naturligvis opfylder de gældende regler.

Endelig er Forbrugerrådet ikke enig med Dansk Industri i, at man bør udtrykke en klar præference for overensstemmelsesproceduren i modul A, hvor producenten selv foretager kontrol af produktet. Dette bør afhænge af, hvilke produkter, der er tale om.

6. Generelle forventninger til andre landes holdning

De øvrige medlemslande har generelt udtrykt sig positivt over for forslaget, idet der vurderes at være et behov for at ensarte rammerne for fremtidig produktlovgivning. Man anerkender særligt behovet for regulering, der styrker CE-mærket i dets nuværende betydning, som det eneste mærke, der attesterer, at et produkt overholder samtlige fællesskabskrav.

Flere lande har udtrykt ønske om at få indarbejdet mere fleksibilitet i forslaget, således at det er muligt at afvige fra bestemmelserne i kommende EU-lovgivning, hvor dette måtte være relevant. Der er generel opbakning til formandskabets kompromisforslag, som imødekommer ønsket om øget fleksibilitet.

7. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for initiativer, der kan styrke det indre markeds funktionsmåde, idet det indre marked har haft afgørende betydning for vækst og velfærd i EU. Forslaget vil skabe

større gennemsigtighed samt et mere entydigt og forenklet regelgrundlag til gavn for virksomhedernes konkurrenceevne.

I lyset af den stigende internationale handel og globaliseringen er der samtidig behov for at sikre øget beskyttelse af forbrugerne. Derfor er der behov for, at markedsovervågningsmyndighederne i højere grad arbejder ud fra ensartede regelsæt for placering af ansvar. Med klare enslydende regler reduceres risikoen for uens eller svigtende markedskontrol i medlemsstaterne. Regeringen finder det endeligt væsentligt, at der i reguleringen af det indre marked fremover fortsat er mulighed for at anvende andre principper og bestemmelser end de, som er fastlagt i afgørelsen, hvor dette er relevant. Det kan være på områder, hvor der er etableret andre lovgivningsregimer, eller når hensynet til forbrugersikkerhed, miljø, sundhed og andre beskyttelsesværdige hensyn berettiger hertil.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser eller konsekvenser for EU's budget.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser. I forbindelse med, at der foreslås fællesskabsretsakter baseret på forslagens rammebestemmelser vurderes, at de administrative konsekvenser vil indebære lettere omstillingsbyrder for erhvervslivet. Desuden vurderes øgede administrative byrder som følge af forslagens bestemmelser om, at fabrikanten skal foretage stikprøvekontrol af markedsførte produkter, hvor dette er hensigtsmæssigt og om nødvendigt føre register over klager og holde distributørerne orienteret herom. Omvendt vurderes erhvervslivet at opnå administrative lettelser som følge af en harmoniseret og mere enkel lovgivning på produktområdet som helhed.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Nærhedsnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 2007 og grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 28. marts 2007. **Samlet aktuelt notat vedr. Rådsmøde (Konkurrenceevne) den 21.-22. maj 2007 er fremsendt den 2. maj 2007. Samlet aktuelt notat vedr. Rådsmøde (Konkurrenceevne) den 22.-23. november 2007 er fremsendt den 8. november 2007. Sagen blev ikke forelagt forud for rådsmødet i november på grund af Folketingsvalg.**